

N:o 236.

Af herr **P. Paulson**, om ändrad lydelse af § 12 riksdagsordningen.

Vårt lands stora utsträckning i geografiskt hänseende gör, att kostnaden för inställelse vid riksdagen är väsentligt olika för olika delar af landet. Riksdagsman i Andra Kammaren erhåller af statsmedel ersättning för resekostnad till och från riksdagen, men riksdagsman i Första Kammaren ej. Det synes dock mig, som om det vore både rättvist och billigt, att sådan ersättning borde tillkomma jemväl riksdagsman i Första Kammaren. Om de principer, på hvilka Första Kammarens sammansättning är byggd, må man hysa hvilka åsigtter som helst, någon rubbning eller förskjutning af dessa principer sker i hvarje fall ej genom antagandet af bestämmelsen om ersättning för resa till och från riksdagen för ledamot af Första Kammaren. Såsom arfvode för befattningen som riksdagsman kan det ej komma att anses, men det skulle i någon, fastän ringa mån, verka utjemnande kammarledamöterna emellan. Ett ganska stort antal af Första Kammarens ledamöter bo nemligen ständigt i Stockholm, och utom det att någon resekostnad för dem ej ifrågakommer, åtnjuta de fördelen af att under riksdagen kunna bo i sina hem.

Vid de föregående tillfällen, då denna fråga varit föremål för behandling inom Riksdagen, har den i allmänhet varit kombinerad med förslag, som afsett att mer eller mindre rubba nu gällande census för valbarhet till Första Kammaren. Detta torde också hafva varit orsaken till att, ehuru inom båda kamrarne sympatier för frågan blifvit uttalade, den ändock ej lyckats vinna Riksdagens bifall.

Det kan visserligen ifrågasättas, om ej ersättning för resekostnad borde tillerkännas riksdagsman i Första Kammaren jemväl under riksdagen, då ledighet från riksdagsgöromålen af kammaren beviljats. Men då en sådan

ersättning möjligen kunde anses som ett slags arfvode, har jag emellertid ej velat framkomma med förslag derom, utan inskränkt mitt yrkande till reseersättning till och från riksdagen.

På grund af hvad jag här anført, får jag alltså hemställa, att Riksdagen måtte antaga såsom hvilande till vidare grundlagsenlig behandling nedanstående förslag till ändrad lydelse af § 12 riksdagsordningen:

§ 12.

Riksdagsman i Första Kammaren eger ej att för denna befattning något arfvode uppbära, men åtnjuter af statsmedel ersättning för resekostnad till och från riksdagen. Vill han befattningen sig afsäga, eger han det göra vid valtillfället eller sedermera, mellan riksdagar, hos Konungens befallningshafvande.

Stockholm den 14 mars 1899.

P. Paulson.
